

LATVIJAS REPUBLIKAS TIESĪBSARGS

Baznīcas iela 25 Rīga LV 1010, tālr. 67686768; fax 67244074; e-pasts: tiesibsargs@tiesibsargs.lv

Rīgā

2011.gada *12*. decembrī Nr. *1-5/319*

Latvijas Republikas Satversmes tiesai
Jura Alunāna ielā 1, Rīgā, LV-1010

Par viedokli lietā Nr.2011-18-01

2011.gada 25.novembrī Tiesībsarga birojā saņemts Latvijas Republikas Satversmes tiesas tiesneses Sanitas Osipovas 2011.gada 22.novembra lēmums, kurā Tiesībsarga birojs atzīts par pieaicināto personu lietā Nr.2011-18-01 „Par Likuma par budžetu un finanšu vadību 16.²panta ceturtais daļas un 19.panta piektās daļas atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 1., 83. un 87.pantam” (turpmāk – lieta Nr.2011-18-01). Ar šo lēmumu Tiesībsarga birojs uzaicināts rakstveidā izteikt viedokli par apstrīdēto tiesību normu atbilstību Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 1., 83. un 87.pantam un jautājumiem, kuriem Tiesībsarga biroja ieskatā minētajā lietā varētu būt nozīme. Cita starpā lūgts sniegt atbildi arī uz jautājumu, vai Tiesībsarga biroja ieskatā apstrīdētajās tiesību normās ietvertais tiesiskais regulējums ir uzskatāms par labvēlīgāku tiesisko regulējumu, nekā tas, kāds šajās tiesību normās bija ietverts to iepriekšējā redakcijā, kas bija spēkā līdz 2011.gada 29.jūlijam, tajā ziņā, vai jaunais tiesiskais regulējums nodrošina plašāku Tiesībsarga biroja līdzdalību tā budžeta izstrādē un apstiprināšanā. Papildus lūgts arī aprakstīt Tiesībsarga biroja budžeta veidošanas procedūru.

Ievērojot Tiesībsarga likumā noteikto Latvijas Republikas tiesībsarga kompetenci, sniedzu Jums šādu viedokli lietā Nr.2011-18-01.

[1] Normatīvais regulējums, kas bija spēkā līdz 2011.gada 29.jūlijam, noteica, ka Valsts prezidenta kancelejas, Augstākās tiesas, Satversmes tiesas, Valsts kontroles, Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes un Tiesībsarga biroja (turpmāk visas kopā vai dažas no tām – neatkarīgās institūcijas) budžeta pieprasījums līdz gadskārtējā budžeta likuma projekta iesniegšanai Ministru kabinetam bez pieprasījuma iesniedzēja piekrišanas nav grozāms (Likuma par budžetu un finanšu vadību 19.panta piektā daļa). Tāpat

bija noteikts, ka maksimāli pieļaujamo valsts budžeta izdevumu kopapjomu vidējam termiņam un maksimāli pieļaujamo valsts budžeta izdevumu kopējo apjomu katrai ministrijai un citām centrālajām valsts iestādēm vidējam termiņam nosaka atbilstoši Ministru kabineta noteikumos paredzētajai metodikai, ievērojot šā likuma 19.panta piektās daļas nosacījumus. Ministru kabinets apstiprina vidēja termiņa makroekonomiskās attīstības un fiskālās politikas ietvaru (Likuma par budžetu un finanšu vadību 16.²panta trešā un ceturrtā daļa).

Latvijas Republikas Satversmes tiesas 2010.gada 25.novembra sprieduma lietā Nr.2010-06-01 „Par Likuma par budžetu un finanšu vadību 19.panta piektās daļas, Valsts kontroles likuma 44.panta otrās daļas un Tiesībsarga likuma 19.panta otrās daļas atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 1., 83. un 87.pantam” (turpmāk – Satversmes tiesas spriedums lietā Nr.2010-06-01) 17.4. un 17.5.punktā tika norādīts, ka Likuma par budžetu un finanšu vadību 19.panta piektās daļas mērķis ir nodrošināt, lai tiktu sagatavots caurspīdīgs valsts budžeta projekts – likums un tā paskaidrojumi. Norādīts, ka minētajā lietā apstrīdēto normu kontekstā caurskatāmība nozīmē to, ka neatkarīgajām institūcijām jātiek uzklaušītām Ministru kabinetā, savukārt Ministru kabinetam savi lēmumi jāpamato.

Lietā secināts, ka apstrīdēto normu mērķis netiek sasniegts un Likuma par budžetu un finanšu vadību normatīvais regulējums par valsts budžeta likuma projekta izskatīšanas kārtību Ministru kabinetā ir acīmredzami nepilnīgs, jo nav tāda normatīvā regulējuma, kas nodrošinātu neatkarīgo institūciju tiesības tikt uzklaušītām Ministru kabinetā sakarā ar to budžeta pieprasījumu izskatīšanu. Satversmes tiesas ieskatā Ministru kabineta pienākums uzklaušīt neatkarīgās institūcijas cita starpā ietver arī Ministru kabineta pienākumu pamatot lēmumu, ar kuru tas grozījis neatkarīgo institūciju budžeta pieprasījumu, kā arī pienākumu nodrošināt, lai Ministru kabinetā izskanējušie neatkarīgo institūciju iebildumi pret grozījumiem to budžeta pieprasījumos tiktu darīti zināmi likumdevējam. Secināts, ka Likumā par budžetu un finanšu vadību ietvertais normatīvais regulējums nenodrošina Satversmei atbilstošu neatkarīgo institūciju budžeta pieprasījumu izskatīšanas kārtību. Satversmes tiesa noteica likumdevējam sešu mēnešu termiņu – līdz 2011.gada 1.jūnijam – spriedumā norādīto normatīvā regulējuma trūkumu novēršanai (sk. Satversmes tiesas sprieduma lietā Nr.2010-06-01 18.punktu).

Izpildot Satversmes tiesas spriedumā lietā Nr.2010-06-01 norādīto, 2011.gada 26.maijā tika pieņemts likums „Grozījumi Likumā par budžetu un finanšu vadību”. Normatīvajā regulējumā, kas pēc likuma atkārtotas caurlūkošanas stājās spēkā ar 2011.gada 29.jūliju (turpmāk – apstrīdētais regulējums), norādīts, ka neatkarīgo institūciju budžeta pieprasījumi līdz gadskārtējā budžeta likuma projekta iesniegšanai Ministru kabinetam bez pieprasījuma iesniedzēja piekrišanas nav grozāmi, ievērojot nosacījumu, ka budžeta pieprasījums nepārsniedz attiecīgajai iestādei Ministru kabineta apstiprināto maksimāli pieļaujamo valsts budžeta izdevumu kopējo apjomu. Ja

Ministru kabinets groza budžeta pieprasījumu bez iesniedzēja piekrišanas, lēmuma pamatojumā norādāms, kā finansējuma samazinājums ietekmēs normatīvajos aktos noteiktās attiecīgo institūciju darbības nodrošināšanu (Likuma par budžetu un finanšu vadību 19.panta piektā daļa). Norādīts, ka Ministru kabinets, apstiprinot vidēja termiņa makroekonomiskās attīstības un fiskālās politikas ietvaru, uzklaua neatkarīgo institūciju viedokli par maksimāli pieļaujamo valsts budžeta izdevumu kopējo apjomu attiecīgajai iestādei un nodrošina minēto iestāžu viedokļa un Ministru kabineta lēmuma pamatojuma iekļaušanu Ministru kabineta sēdes protokolā (Likuma par budžetu un finanšu vadību 16.²panta ceturtnā daļa).

Apstrīdētajā regulējumā, no vienas puses, Likuma par budžetu un finanšu vadību teksts papildināts ar normām, kas formāli satur Satversmes tiesas spriedumā lietā Nr.2010-06-01 minētos atslēgvārdus – ka neatkarīgās institūcijas ir jāuzklau Ministru kabinetā, ka Ministru kabineta viedoklis ir jāpamato un ka iebildumi pret grozījumiem neatkarīgo institūciju budžeta pieprasījumos ir jādara zināmi likumdevējam. Taču, no otras puses, vērtējot apstrīdēto regulējumu pēc būtības, sistēma, kādu tas ievieš, paredz citus ierobežojumus neatkarīgo institūciju budžeta pieprasījumiem. Rezultātā Satversmes tiesas norādītais Likuma par budžetu un finanšu vadību mērķis joprojām netiek sasniegts.

[1.1] Apstrīdētais regulējums paredz neatkarīgajām institūcijām papildus nosacījumu, kas jāievēro, lai to budžeta pieprasījumi līdz iesniegšanai Ministru kabinetam netiktu grozīti, proti, budžeta pieprasījums nedrīkst pārsniegt attiecīgajai iestādei Ministru kabineta apstiprināto maksimāli pieļaujamo valsts budžeta izdevumu kopējo apjomu. No Likuma par budžetu un finanšu vadību 19.panta piektās daļas pirmā teikuma izriet, ka, neievērojot nosacījumu, neatkarīgo institūciju budžeta pieprasījumi var tik grozīti vēl pirms gadskārtējā budžeta likuma projekta iesniegšanas Ministru kabinetam un bez neatkarīgo institūciju piekrišanas. Turklāt šādā gadījumā netiek nodrošināta ne neatkarīgo institūciju viedokļu uzklaušana, ne finanšu ministra lēmuma pamatojuma norādīšana, jo tāda tiek prasīta tikai minētā panta piektās daļas otrajā teikumā – gadījumos, kad budžeta pieprasījumu groza Ministru kabinets. Līdz ar to nepiekrītu Latvijas Republikas Saeimas (turpmāk – Saeima) 2011.gada 14.novembra atbildes rakstā Satversmes tiesai Nr.1-1-n/31-11/11 (turpmāk – Saeimas atbildes raksts) norādītajam, ka šie pieteikuma iesniedzēja argumenti jau tika noraidīti iepriekšējā Satversmes tiesas spriedumā lietā Nr.2010-06-01. Vēlos uzsvērt, ka Satversmes tiesa spriedumā lietā Nr.2010-06-01 norādīja, ka ar varas dalīšanas principu nav pretrunā Ministru kabineta tiesības valsts budžeta likuma projekta sagatavošanas gaitā līdz tā iesniegšanai Saeimā grozīt neatkarīgo institūciju budžeta pieprasījumus (sk. sprieduma 16.3.punktu). Taču šoreiz strīds ir par budžeta pieprasījumu grozīšanu pirms tā iesniegšanas Ministru kabinetā, par ko, savukārt, Satversmes tiesa spriedumā lietā Nr.2010-06-01 norādīja, ka nav pieļaujama tāda situācija, ka Finanšu ministrija samazina

budžeta pieprasījumā norādīto līdzekļu apmēru, nesaņemot neatkarīgo institūciju piekrišanu (sk. sprieduma 16.1.punktu).

[1.2] Kā jau norādīju, papildus nosacījumā apstrīdētais regulējums liek neatkarīgajām institūcijām ievērot maksimāli pieļaujamo valsts budžeta izdevumu kopējo apjomu. Šādu maksimāli pieļaujamo valsts budžeta izdevumu kopapjomu izstrādā finanšu ministrs, sadarbojoties ar ekonomikas ministru un konsultējoties ar Latvijas Banku. To apstiprina Ministru kabinets kā politikas plānošanas dokumentu, nevis normatīvu aktu. Līdz ar to šādu obligāti ievērojamo apjomu neatkarīgajām institūcijām nosaka tikai un vienīgi izpildvara, bet likumdevējs šajā procesā netiek iesaistīts. Līdz ar to pēc tam, izskatot jau izstrādāto valsts budžeta likuma projektu Saeimā, tai par obligāti ievērojamo valsts budžeta likuma kopējo izdevumu apjomu, kas ierobežo neatkarīgo institūciju brīvību pieprasīt budžetu tām nepieciešamajā apmērā, formāli vairs nav teikšanas. Šāda situācija ir pretēja principam, kādu attiecībā uz neatkarīgo institūciju budžeta veidošanu atzina par pieņemamu Satversmes tiesa spriedumā lietā Nr.2010-06-01 – ka budžeta projekta izstrādāšana ir Ministru kabineta kompetencē, bet pēc pilnīgas budžeta projekta izstrādes tas tiek nodots Saeimai izvērtēšanai un galīgā lēmuma pieņemšanai (sk. sprieduma 16.2.punktu).

Piekrītu Valsts kontroles pieteikumā Satversmes tiesai lietā Nr.2011-18-01 minētajai idejai, ka neatkarīgo institūciju maksimāli pieļaujamo valsts budžeta kopējo izdevumu apjoms pirms tā iekļaušanas Ministru kabineta apstiprināmajā makroekonomiskās attīstības un fiskālās politikas ietvarā būtu saskaņojams Saeimā. Tādējādi diskusija par finansējuma apjomu neatkarīgajām institūcijām ar likumu noteikto funkciju nodrošināšanai tiktu pacelta likumdevēja līmenī.

[1.3] Apstrīdētais regulējums arī paredz Ministru kabineta tiesības grozīt neatkarīgo institūciju budžeta pieprasījumus bez iesniedzēja piekrišanas (Likuma par budžetu un finanšu vadību 19.panta piektās daļas otrais teikums). Tas ir tieši pretēji normatīvajam regulējumam, kas bija spēkā līdz 2011.gada 29.jūlijam, kur Ministru kabinetam šādas tiesības bija liegtas. Līdz ar to apstrīdētajās tiesību normās ietvertais tiesiskais regulējums ir nelabvēlīgāks, nekā regulējums, kāds šajās tiesību normās bija ietverts iepriekšējā redakcijā, kas bija spēkā līdz 2011.gada 29.jūlijam.

Apstrīdētais regulējums pilnvaro Ministru kabinetu samazināt neatkarīgo institūciju budžetu, turklāt pamatojumā norādīt, kā finansējuma samazinājums ietekmēs neatkarīgo institūciju darbības nodrošinājumu. Respektīvi, Ministru kabinets tiek pilnvarots izvērtēt neatkarīgo institūciju darbībai nepieciešamo finansiālo nodrošinājumu. Ņemot vērā, ka neatkarīgo institūciju darbībai nepieciešamais finansējums tiek pamatots ar pavisam konkrētu to funkciju un uzdevumu veikšanas nodrošināšanu, secināms, ka Ministru kabinetam līdz ar to būtu iespēja arī norādīt, ka neatkarīgā institūcija attiecīgā gada budžeta ietvarā, piemēram, nepildīs kādu konkrētu funkciju – nepiešķirot tai finansējumu.

Vēl jāmin, ka Likuma par budžetu un finanšu vadību 16.²pantā paredzēts Ministru kabineta pienākums uzklaut (un nevis ievērot) neatkarīgās institūcijas viedokli, apstiprinot maksimāli pieļaujamo valsts budžeta izdevumu kopējo apjomu attiecīgajai institūcijai. Savukārt, izskatot neatkarīgo institūciju budžeta pieprasījumus, tās atbilstoši Likuma par budžetu un finanšu vadību 19.panta piektajā daļā norādītajam tiek saistītas ievērot attiecīgajai institūcijai Ministru kabineta apstiprināto maksimāli pieļaujamo valsts budžeta kopējo izdevumu apjomu. Līdz ar to arī šādā veidā, izmantojot divu pakāpju modeli, tiek nostiprināta iespēja grozīt neatkarīgo institūciju darbībai nepieciešamo budžeta izdevumu apmēru bez pašu neatkarīgo institūciju piekrišanas.

Satversmes tiesa spriedumā lietā Nr.2010-06-01 atzinusi, ka valsts budžeta projekta izstrādāšana ir vienīgi Ministru kabineta kompetencē, savukārt Saeima budžetu izvērtē un apstiprina (sk. sprieduma 12.punktu). Demokrātiskā tiesiskā valstī ir nepieciešama efektīva konstitucionālo institūciju funkcionālās un finansiālās neatkarības nodrošināšanas kārtība (sk. sprieduma 15.2.punktu). Neatkarīgo institūciju finansiālās neatkarības nodrošināšana ir Ministru kabineta konstitucionālais pienākums, kas izriet no Satversmes 1., 66., 83. un 87.panta (sk. sprieduma 16.3.punktu).

Ņemot vērā minēto, uzskatu, ka Likumā par budžetu un finanšu vadību ietvertais normatīvais regulējums (apstrīdētais regulējums), tajā skaitā 16.²panta ceturtnā daļā un 19.panta piektajā daļā ietvertais regulējums, joprojām nenodrošina Satversmei atbilstošu konstitucionālo iestāžu un Tiesībsarga biroja budžeta pieprasījumu izskatīšanas kārtību. Līdz ar to šīs normas joprojām nav atbilstošas Satversmes 1., 83. un 87.pantam.

[2] Papildus vēlos vērst Satversmes tiesas uzmanību uz šādiem jautājumiem.

[2.1] Lai novērstu Satversmes tiesas norādītās normatīvā regulējuma nepilnības un izpildītu Satversmes tiesas spriedumu lietā Nr.2010-06-01, Saeima, neuzklaut lietā iesaistīto neatkarīgo institūciju viedokļus, pēdējā brīdī steidzamības kārtībā pieņēma likumu „Grozījumi Likumā par budžetu un finanšu vadību”. Vēršu uzmanību, ka likumprojekta izskatīšana steidzamības kārtībā jau pēc būtības nozīmē samazinātu laiku tā izskatīšanai. Steidzamības kārtības piemērošana nav laba prakse gadījumos, kad iesaistīto personu viedokļi krasi atšķiras un būtu nepieciešama kvalitatīva, izsvērtā un izdiskutēta normatīvā akta pieņemšana.

[2.2] Saistībā ar neatkarīgo institūciju viedokļa pienācīgu neuzklautīšanu Saeimā pirms likuma „Grozījumi Likumā par budžetu un finanšu vadību” pieņemšanas steidzamības kārtībā 2011.gada 26.maijā un atkārtotās tā caurlūkošanas 2011.gada 14.jūlijā, nevaru piekrist Saeimas atbildes rakstā

norādītajai atrunai, ka „Saeimas deputātiem bija labi zināms neatkarīgo institūciju viedoklis. Debates Saeimas sēdēs liecina, ka deputātiem bija atšķirīgas domas par neatkarīgo institūciju finansiālās neatkarības nodrošināšanu. Saeima likumdošanas procesa ietvaros pieņēma likumu, kurā formulēta Saeimas vairākuma griba šajā jautājumā”. Nav attaisnojama šāda atruna neatkarīgo institūciju neuzklausīšanai pēc būtības, jo īpaši gadījumos, kad Valsts prezidents tieši šo neatkarīgo institūciju iebildumu dēļ un norādot, ka likums „Grozījumi Likumā par budžetu un finanšu vadību” nenodrošina Satversmes tiesas sprieduma lietā Nr.2010-06-01 izpildi, izmanto savas tiesības prasīt likuma otrreizēju caurlūkošanu.

Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 32.panta otro daļu Satversmes tiesas spriedums un tajā sniegtā attiecīgās tiesību normas interpretācija ir obligāta visām valsts un pašvaldību institūcijām (arī tiesām) un amatpersonām, kā arī fiziskajām un juridiskajām personām.

Norādu, ka šajā gadījumā pār Saeimas vairākuma gribu prevalē likumdevēja pienākums novērst Satversmes tiesas norādītās normatīvā regulējuma nepilnības. Norādu, ka šajā procesā jo īpaši nepieciešams uzklausīt un pamatīgi izvērtēt visu iesaistīto institūciju viedokļus un ieteikumus.

[2.3] Tāpat jāmin, ka neatkarīgo institūciju budžeta pieprasījumu izskatīšanas kārtības neatbilstību Satversmei nevar attaisnot ar to, ka šobrīd tiek plānots ieviest būtiskas pārmaiņas turpmākajā budžeta plānošanas procesā. Nevar piekrist Saeimas atbildes rakstā norādītajam – kamēr nav izdarīti visi iepilnātie normatīvo aktu grozījumi un jaunā budžeta plānošanas procedūra nav ieviesta pilnībā, reformas īstenošanas gaitā pārbaudot atsevišķu tās elementu atbilstību Satversmei, varētu tikt pieļauts valsts varas dalīšanas aizskārums, proti, būtisku tiesībpolitisku jautājumu izlemšana pirms likumdevēja lemšanas.

Norādu, ka arī šādā pārejas periodā nedrīkst nepamatoti un neatbilstoši Satversmei tieši vai netieši ierobežot neatkarīgo institūciju darbību.

[2.4] Kopš Satversmes tiesā ir ierosināta lieta Nr.2011-18-01, Likumā par budžetu un finanšu vadību tiek virzīti grozījumi, kas cita starpā skar arī apstrīdēto redakciju. Tomēr problēmas neatkarīgo institūciju budžeta pieprasījumu izskatīšanas kārtībā pēc būtības jaunie grozījumi neatrisina.

[3] Atbildot uz jautājumu, vai apstrīdētais tiesiskais regulējums nodrošina plašāku Tiesībsarga biroja līdzdalību tā budžeta izstrādāšanā un apstiprināšanā, vēlos minēt šādu piemēru.

No normatīvā regulējumā, kas bija spēkā līdz 2011.gada 29.jūlijam, norādītā izrietēja, ka līdz gadskārtējā budžeta likuma projekta iesniegšanai Ministru kabinetā neatkarīgo institūciju budžeta pieprasījumi bez šo pieprasījumu iesniedzēju piekrišanas nav grozāmi (Likuma par budžetu un finanšu vadību 19.panta piektā daļa). Arī Likuma par budžetu un finanšu vadību

16.²panta trešajā daļā, kura attiecas uz maksimāli pieļaujamo valsts budžeta izdevumu kopapjomu, ietverta atsauce uz 19.panta piektās daļas nosacījumiem.

Vēlos norādīt, ka no neatkarīgajām institūcijām saskaņā ar apstrīdēto regulējumu vairs netiek prasīta to piekrišana, nosakot maksimāli pieļaujamo valsts budžeta izdevumu apjomu. Kā jau arī iepriekš norādīju, 16.²pantā paredzēts vairs tikai Ministru kabineta pienākums uz klausīt neatkarīgo institūciju viedokli.

Līdz ar to apstrīdētais regulējums paredz mazāk ietekmīgu neatkarīgo institūciju līdzdalību to budžetu izstrādē un apstiprināšanā. Arī citās grozītajās normās apstrīdētajā regulējumā nav saskatāmas paplašinātas iespējas neatkarīgajām institūcijām līdzdarboties to budžetu izstrādē un apstiprināšanā.

[4] Atbildot uz Jūsu lūgumu, sniedzu šādu Tiesībsarga biroja budžeta veidošanas procedūras un ar to saistīto jautājumu aprakstu.

Lai nodrošinātu Tiesībsarga biroja darbību, tiesībsargs, gatavojot ikgadējo budžeta pieprasījumu, ņem vērā likumos un starptautiskajos normatīvajos aktos tiesībsargam noteiktās funkcijas un uzdevumus, esošā gada budžeta faktisko izpildi, kārtējos maksājumus starptautiskās sadarbības institūcijām, prognozējot nepieciešamos izdevumus personāla atalgojumam un institūcijas uzturēšanai nepieciešamās izmaksas par precēm, pakalpojumiem.

Detalizēts budžeta pieprasījums kopā ar pamatojumu tiek iesniegts Finanšu ministrijas Budžeta departamentā Valsts budžeta projekta un vidējā termiņa makroekonomiskās attīstības un fiskālās politikas ietvara 2012.-2014. gadam indikatīvā sagatavošanas grafikā norādītajos termiņos.

Gatavojot budžeta pieprasījumu, tiesībsargs ievēro Ministru kabineta apstiprināto pamatbudžeta bāzes aprēķinu. Ja Ministru kabineta apstiprinātie Tiesībsarga biroja maksimāli pieļaujamie valsts pamatbudžeta izdevumi ir nepietiekami likumā noteikto tiesībsarga pamatfunkciju un uzdevumu kvalitatīvai un pilnīgai izpildei, tiesībsargs budžeta pieprasījumā iekļauj papildu finansējuma pieprasījumu.

Lai arī Likuma par budžeta un finanšu vadību 16.² panta ceturtā daļa un 20.panta ceturtā prim daļa noteic neatkarīgo institūciju uz klausīšanas pienākumu un Ministru kabineta pienākumu iestādes viedokli un Ministru kabineta lēmuma pamatojumu iekļaut Ministru kabineta sēdes protokolā, prakse parāda, ka budžeta pieprasījums tā sākotnējā detalizētajā redakcijā līdz Ministru kabineta apspriešanai nenonāk un atsevišķais viedoklis protokolā iekļauts netiek.

Tā, piemēram, šā gada 1.novembra sēdē (protokols Nr.62) Ministru kabinets, izskatot darba kārtības jautājumu „Informatīvais ziņojums „Par valsts budžeta bāzes izdevumiem 2012.–2014.gadam” (57.§) pieņēma lēmumus:

- (1) Apstiprināt ministriju un citu centrālo valsts iestāžu valsts budžeta bāzes izdevumus 2012.–2014.gadam (tajā skaitā valsts pamatfunkciju īstenošanai un Eiropas Savienības politiku instrumentu un pārējās ārvalstu finanšu palīdzības līdzfinansēto projektu un pasākumu īstenošanai)

saskaņā ar informatīvā ziņojuma „Informācija par valsts budžeta bāzes izdevumiem 2012.–2014.gadam” 1.pielikumu, pamatojoties uz kuriem tiks veikta valsts budžeta izdevumu konsolidācija (1.punkts).

(2) Pieņemt zināšanai (..) tiesībsarga sniegto informāciju un aicināt, ja nepieciešams, iesniegt Finanšu ministrijā papildu informāciju par pieteiktajiem pasākumiem (29.punkts).

(3) Noteikt, ka Tiesībsarga biroja (..) papildu līdzekļu pieprasījums tiks izskatīts Ministru kabineta 2011.gada 4.novembra sēdē (32.punkts).

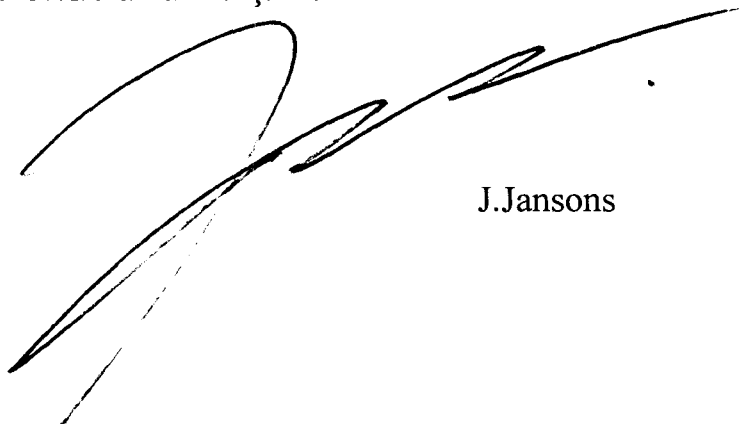
Minētājā Ministru kabineta sēdē tiesībsargs izteica viedokli par papildus finanšu līdzekļu pieprasījumu, tomēr viņa viedoklis Ministru kabineta sēdes protokolā nav iekļauts. Tāpat protokolam nav pievienots Tiesībsarga biroja iepriekš iesniegtais papildu finanšu līdzekļu pieprasījuma pamatojums (2011.gada 25.augusta vēstule Nr.1-5/183 „Par finansējumu funkciju veikšanai”).

Šā gada 4. novembra Ministru kabineta sēdē (protokols Nr.63), izskatot darba kārtības jautājumu „Par ministriju un citu centrālo valsts iestāžu papildu līdzekļu pieprasījumiem 2012.-2014.gadam” (4.§), Ministru kabinets attiecībā uz Tiesībsarga biroju pieņēma lēmumu „13. Atbalstīt Tiesībsarga biroja priekšlikumu par papildu finanšu līdzekļu pieprasījumu izdevumiem 2012.-2014.gadam katru gadu 100 000 latu apmērā, lai nodrošinātu Tiesībsarga biroja funkciju un uzdevumu efektīvāku izpildi.” Tas, ka priekšlikums par papildu finanšu līdzekļu pieprasījumu tiek atbalstīts daļējā apmērā un tiesībsargs par to iepriekš ir izteicis viedokli, attiecīgās sēdes protokolā nav iekļauts.

Attiecīgi tālāk, skatot jautājumu par ministriju un citu centrālo valsts iestāžu maksimāli pieļaujamo valsts budžeta izdevumu kopapjomu 2012. – 2014.gadam, Ministru kabinets vadījies no 2011.gada 1.novembra sēdē akceptētajiem valsts budžeta bāzes izdevumiem 2012. – 2014.gadam, kā arī 1., 4., 7. un 8.novembra sēdē atbalstītajiem papildu pieprasījumiem un konsolidācijas pasākumiem (08.11.2011. protokols Nr.66, 28.§). Arī 2011.gada 5.decembrī, skatot jautājumu „Likumprojekts „Par valsts budžetu 2012.gadam” un Vidēja termiņa makroekonomiskās attīstības un fiskālās politikas ietvars 2012.–2014.gadam” (3.§), iepriekš izteiktais tiesībsarga viedoklis par papildus finanšu līdzekļu nepieciešamību sēdes protokolā nav iekļauts.

Ar cieņu,

tiesībsargs

J.Jansons